

UDC 378.147:[37.011.3-051:793.3](510)

DOI <https://doi.org/10.31470/2415-3729-2022-16-43-58>

The Competence Paradigm of the Future Teacher of Choreography: the Experience of the PRC

Olha Bashkir

Doctor of Pedagogical Sciences (DSc), Professor,
Professor of the Department of Education and Innovative Pedagogy,
H.S. Skovoroda Kharkiv National Pedagogical University,

✉ 2 Valentynivska Str., Kharkiv, Ukraine, 61022.

E-mail: olga.bashkir@hnpu.edu.ua

ORCID: <http://orcid.org/0000-0001-5237-9778>

Oksana Zhukova

Doctor of Pedagogical Sciences (DSc), Associate Professor,
Head of the Department of Pedagogy,

V.N. Karazin Kharkiv National University, Ukraine,

✉ 6 Maidan Svobody, Kharkiv, Ukraine, 61022

E-mail: edu.pedagogika@gmail.com

ORCID: <http://orcid.org/0000-0001-9724-9598>

Bi Yun

Postgraduate of the Department of Education and Innovative Pedagogy,
H.S. Skovoroda Kharkiv National Pedagogical University,

✉ 2 Valentynivska Str., Kharkiv, Ukraine, 61022

E-mail: biyun1995@gmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-9738-6445>

Date of receipt of the article: November 05, 2022
Article accepted for publication: December 15, 2022

Компетентнісна парадигма майбутнього вчителя хореографії: досвід КНР

Ольга Іванівна Башкір

доктор педагогічних наук, професор,
професор кафедри освітології та інноваційної педагогіки,
Харківський національний університет імені Г.С. Сковороди,
✉ вул. Валентинівська 2, Харків, Україна, 61002

Оксана Анатоліївна Жукова

доктор педагогічних наук, доцент,
завідувач кафедри педагогіки,
Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна
✉ майдан Свободи, 6, Харків, Україна, 61022

Бі Юнь

аспірант кафедри освітології та інноваційної педагогіки,
Харківський національний університет імені Г.С. Сковороди,
✉ вул. Валентинівська 2, Харків, Україна, 61002

Дата надходження статті: 05 листопада 2022 р.
Стаття прийнята до друку: 15 грудня 2022 р.

Abstract

The issues of professional training of future teachers of choreographic disciplines have always aroused the researchers' interest. A number of historical and pedagogical, experimental studies highlight the issues of training, forming the readiness of specialists in choreography. However, comparative studies, where the comparing of the experience of the leading countries of the world in training specialists in a particular specialty is progressive and contributes to the adaptation of the best practices in the work of the higher education institutions, are gaining significant demand among scientists. The training of future choreography teachers in the People's Republic of China (PRC) is of interest in terms of the traditions that have accumulated in this country over

the centuries. **The purpose** of the article is to determine the components of the competence paradigm of the choreography teacher of the People's Republic of China for the purpose of their implementation in the progressive experience of training choreographers in Ukraine. The methodological basis of the research has a complex nature, combining the following **methods**: historical, system and analytical, contextual, comparative. **Results**. Based on the study of literature, the authors of the article determined that the training future teachers of choreography for professional activities is an integral, holistic creation of the personality of a specialist, which includes readiness to carry out professional activities on the basis of special choreographic *knowledge* (history, theory and practice of choreographic art, methods of implementation and teaching different types of choreography (classical, modern, folk stage dance, etc.), modern directions of choreographic art); *skills* (choreographic skills, the ability to use the basics of the theory and methodology of choreography in innovative professional activities, to improvise, design and implement the educational process of choreographic training, taking into account the socio-cultural situation and the level of development of the choreographic abilities of the children's choreographic group in the education system in real and virtual fashionable dance movements, create dance repertoire of different levels of complexity in accordance with the social and cultural needs of society); *abilities* (artistic and creative, artistic and aesthetic, artistic and mental, artistic literacy, team building, self-development based on the reflection of the results of their professional activities, the ability to use educational and communication technologies, find and use information from various sources (electronic, written, archival and oral)); *professional and personal qualities* (creative independence, performance and emotional mobility, stage improvisation, tolerance, empathy, spirituality, etc.). **Conclusions**. It is determined that in addition to the knowledge, skills, abilities and

qualities indicated above, the competent paradigm of the future teacher of choreography is cultural, cross-cultural, artistic, professional-artistic and artistic-stage competence.

Key words: competence, training, teacher, choreographer, the PRC.

References

1. Avramenko, O.V. (2018). Sutnist i zmist pidhotovky khoreohrafiiv do profesiinoi diialnosti [The essence and content of training choreographers for professional activity]. *Teoriia ta metodyka navchannia ta vykhovannia – Theory and methods of teaching and education*, 44, 4-16 [in Ukrainian].
2. Bashkir, O.I. (2020). Informatyzatsiia yak vymoha rozvytku osvity KNR [Informatization as a requirement for the development of education in the People's Republic of China]. *Naukovyi chasopys natsionalnoho pedahohichnoho universytetu imeni M.P. Drahomanova. Serii 5. Pedahohichni nauky: realii ta perspektyvy – Scientific journal National Pedagogical Dragomanov University. Series 5. Pedagogical sciences: realities and prospects*, 72(1), 60-64. Retrieved from <http://enpuir.npu.edu.ua/handle/123456789/29901> [in Ukrainian].
3. Bashkir, O.I. & Kovalenko, O.A. (2021) Vykhovnyi potentsial narodno-stsenichnoho tantsiu v zakladakh osvity Kytaiskoi narodnoi respubliky [Educational potential of folk stage dance in educational institutions of the People's Republic of China]. *Profesiina osvita: metodolohiia, teoriia ta tekhnolohii – Professional Education: Methodology, Theory and Technologies* 14, 90-108. DOI <https://doi.org/10.31470/2415-3729-2021-14-90-107> [in Ukrainian].
4. Maksymenko, A.I. (2014). Khoreohrafichna osvita v Kytai: tradytsii ta suchasnist [Choreographic education in China: tradition and modernity.]. *Aktualni pytannia mystetskoi osvity ta vykhovannia – Actual issues of art education and upbringing*, 1-2 (3-4), 105-113 [in Ukrainian].
5. Parkhomenko, O.M. (2016). Formuvannia baletmeisterskykh umin maibutnikh uchyteliv khoreohrafii v

protsesi fakhovoi pidhotovky [Formation of choreographic skills of future teachers of choreography in the process of professional training]. *Candidate's thesis*. Kyiv [in Ukrainian].

6. Rebrova, O. (2013). *Teoretychne doslidzhennia khudozhno-mentalnoho dosvidu v proektsii pedahohiky mystetstva* [Theoretical study of artistic and mental experience in the projection of art pedagogy]. Kyiv: NPU imeni M.P. Drahomanova [in Ukrainian].

7. Serdiuk, T.I. (2011). *Khudozhno-estetychna shkola maibutnikh uchyteliv khoreohrafi: formuvannia dosvidu* [Artistic and aesthetic school of future teachers of choreography: formation of experience] : monohrafiia. Donetsk : LANDON-KhKhI. [in Ukrainian].

8. Filimonova, O. (2013). Aktualni problemy profesiinoi pidhotovky maibutnikh khoreohrafiiv [Actual problems of professional training of future choreographers]. Retrieved from <http://oldconf.neasmo.org.ua/node/1538> [in Ukrainian].

9. Chzhan Homin (2019). Khudozhno-mentalnyi dosvid u kompetentnisnii paradyhmi maibutnoho vchytelia khoreohrafi [Artistic and mental experience in the competency paradigm of the future choreography teacher]. *Innovatsiina pedahohika – Innovative pedagogy*, 16(2.), 43-46. DOI: <https://doi.org/10.32843/2663-6085-2019-16-2-8>.

10. Tsiantian Liu (2009). Sformovanist khudozhnoi hramotnosti v maibutnikh uchyteliv muzyky ta khoreohrafi [Formation of artistic literacy in future teachers of music and choreography]. Retrieved from https://scienceandeducation.pdpu.edu.ua/doc/2009/7_2009/40.pdf.pdf [in Ukrainian].

11. Snoek, M. Dengerink, J. & Wit, B. (2019). Reframing the teacher profession as a dynamic multifaceted profession: A wider perspective on teacher quality and teacher competence frameworks. DOI: 10.1111/ejed.12350 [in Netherlands].

12. The Department of Ballroom Dance / Beijing Dance Academy: official site. Retrieved from: <https://en.bda.edu.cn/schoolsdepartments/10408.htm> [in China].

Вступ

Компетентнісна парадигма в реформуванні системи педагогічної освіти в Україні посідає значне місце. Відповідно до соціальних запитів, Концепції нової української школи (2016), Закону України «Про освіту» (2017) компетентнісний підхід, поряд із діяльнісним та особистісно-орієнтованим, посідає провідне місце в системі підготовки здобувачів освіти всіх рівнів, особливо це стосується вищої школи. Це зумовлено також глобалізацією освіти, сприяє визначенню не лише мети, але й змісту освітніх програм вишу, орієнтує шлях досягнення результатів роботи як закладу освіти в цілому, так і кожного студента зокрема.

Питання підготовки майбутніх учителів хореографії також мають наскрізну лінію професійних компетентностей, які потребують узгодженості на міжнародному рівні. Цінним, з огляду на предмет дослідження, є досвід підготовки майбутніх хореографів в Китайській народній республіці, де хореографічному мистецтві приділяють значної уваги упродовж тривалого розвитку китайської цивілізації, яка має виразні традиції та способи їх адаптації до сучасних викликів.

З наукової точки зору хореографічна освіта викликає інтерес. Так, питанням художньо-мистецької освіти присвятили свої дослідження О. Авраменко (Авраменко, 2018), О. Башкір (Башкір, 2020), О. Коваленко (Коваленко, 2021), А. Максименко (Максименко О., 2014), О. Реброва (Реброва, 2013), компетентнісний підхід у підготовці майбутніх учителів дисциплін художньо-естетичного циклу у своїх дослідженнях розглядають Т. Сердюк (Сердюк, 2011), О. Пархоменко (Пархоменко, 2016), Цяньцян Лю (Цяньцян Лю, 2009), М. Snoek, J. Dengerink, B. Wit (Snoek, Dengerink & Wit B., 2019) та ін.

Якщо питаннями підготовки майбутніх хореографів науковці займаються досить жваво, то процес формування в

них різного роду актуальних на сьогодні компетентностей залишається осторонь. І це потребує, в першу чергу, визначення компетентнісної парадигми вчителя хореографії, що й зумовлює **мету** написання публікації: на підставі науково-педагогічної літератури визначити складники компетентнісної парадигми вчителя хореографії КНР з метою їх імплементації в прогресивний досвід підготовки хореографів в Україні.

Матеріал і методи дослідження

Методологічна основа дослідження має комплексний характер, поєднуючи такі методи: *історичний* (розглядає соціальні процеси в КНР XX сторіччя і до сьогодні), *системно-аналітичний* (вивчення, аналіз та систематизація отриманих даних, ідей та фактів), *контекстуальний* (подання компетентнісної парадигми майбутнього вчителя хореографії через призму його професійної готовності та вимог часу, а також широкого соціокультурного контексту), *компаративістський* (виявлення і порівняння головних характеристик компетентнісної парадигми фахівця з хореографічної підготовки з урахуванням специфіки досліджуваної країни та загально-світових тенденцій).

Результати та їх обговорення

Виховання особистості засобами хореографічного мистецтва в КНР пов'язане з давньою китайською філософською та педагогічною традицією, які ґрунтуються на спадщині Конфуція й конфуціанців пізніх епох. Згідно з конфуціанською традицією, головне призначення людини полягає в чіткому виконанні нею соціальних норм і правил. А оскільки танець є органічною потребою людини й заборонити танцювати неможливо, філософія Класичного Китаю зробила танець невід'ємною частиною суспільного життя, регламентувавши його. У країні чітко визначено, які танці виконуються, у якій ситуації, хто має право їх виконувати, пораховано й визначено рухи, навіть написані правила насолоди мистецтвом танцю. Танцювальні рухи

ввійшли в палацовий ритуал і ритуал поклоніння богам і предкам, перевівши танець зі сфери відпочинку у сферу громадського порядку.

Хореографічне мистецтво в КНР є філософським підґрунтям для педагогічної традиції формування особистості із загальнолюдськими якостями моралі. Ці традиції накопичені упродовж багатьох сторіч і мають витoki в спадщині Конфуція та інших постконфуціанських учень його послідовників. Відповідно до конфуціанських традицій, головним призначенням людини є чітке наслідування та виконання соціальних норм і правил. Однак кожна людина є неповторною і народжується вільною, з потребою творити, робити те, що їй до душі. Це індивідуальна потреба кожного, яка втілюється зокрема і в хореографії. Бажання танцювати – є внутрішньою необхідністю майже кожної людини, адже в танці можна висловити свої почуття, унутрішній стан, переживання, захоплення; можна розкрити особистісний потенціал, виплеснути емоції, які пригнічують, отримати позитивний заряд та досвід переживати події достойно, з витримкою та перспективним розвитком. Саме через це заборонити танець не можливо і він став одним із видів мистецтва в усьому світі.

Спостерігається очевидність хореографічного мистецтва ще й через його функцію національної приналежності, що зумовлює процес підготовки майбутніх учителів хореографії. Так, О. Філімонова визначає підготовку майбутніх хореографів до професійної діяльності як «інтегральне, цілісне утворення особистості фахівця, яке включає в себе готовність до здійснення професійної діяльності на основі спеціальних хореографічних знань, умінь, навичок і професійно-особистісних якостей» (Філімонова, 2013).

О. Пархоменко стверджує, що змістом професійної освіти в напрямку хореографії є не лише наукові знання, а й засвоєння здобувачами освіти емоційно-образного світу

мистецтва, традицій, що кластеризувалися упродовж тривалого історичного періоду, та сучасних інновацій. А професійна діяльність майбутнього хореографа, на думку вченого, має свою унікальність та залежить від специфіки галузі творчої реалізації (Пархоменко, 2016).

Варто зазначити, що професійна діяльність майбутнього вчителя хореографії в КНР має досить розгалужена систему та реалізується в таких напрямках, як конструктивному, інформаційно-просвітницькому, освітньо-виховному, організаційному, комунікативному, соціально-психологічному, науково-дослідницькому. Крім того, під час професійної підготовки майбутнього вчителя хореографії вдосконалюються та розвиваються особистісні якості (витримка, відповідальність, тайм менеджмент, самосвідомість), професійні вміння педагогічного переконання, фахова спрямованість та майстерність, професіоналізм, творчі здібності, навички педагогічної та сценічної імпровізації, мистецька та міжособистісна культура.

О. Авраменко дає визначення хореографічному мистецтву як «сфері духовної культури з його унікальними можливостями впливу на особистість – має розглядатися не тільки як джерело розвитку *спеціальних художньо-творчих хореографічних здібностей* майбутнього фахівця (що є надзвичайно важливим, але недостатнім), а також як універсальний засіб формування його загальнокультурних ціннісних орієнтацій, духовно-творчого потенціалу» (Авраменко, 2018). Звідси випливає, що підготовка майбутніх учителів хореографії повинна мати декілька векторів: 1) стимулювання здобувачів освіти до усвідомлення значущості мистецько-хореографічної діяльності, 2) мотивування їх до постійного професійного зростання, зокрема й після закінчення вишу, 3) формування в студентів постійного прагнення до інноваційної діяльності задля розвитку творчого потенціалу кожного учасника

хореографічного колективу, з яким працюватиме кожен здобувач освіти в майбутньому.

Досліджуючи питання компетентнісної парадигми майбутніх учителів хореографічних дисциплін, варто звернутися до дослідження Лю Цяньцянь, який виокремлює у вчителів мистецьких дисциплін *культурну, крос-культурну та мистецьку компетентності* (Цяньцянь Лю, 2009). Китайський дослідник Чжан Гомінь у професійній діяльності майбутнього вчителя хореографії виокремлює ментальний досвід, котрий є «формою фіксації й репрезентації об'єктивного світу, феноменом, який структурує і регулює психічне життя людини в цілому» (Чжан Гомінь, 2019). Зазначимо, що одним із різновидів ментального досвіду є художньо-ментальний, який формується з метою реалізації розумових операцій «осмислення, інтелектуальної та емоційної переробки художньої інформації з точки зору її цінності, смислової сутності, відповідності до культурних традицій, етнічної та регіональної приналежності, що стає основою творчої інтерпретації та практичного застосування отриманих знань під час самоідентифікації та творчої самореалізації в мистецько-педагогічному процесі» (Чжан Гомінь, 2019).

О. Авраменко узагальнює, що в процесі фахової підготовки майбутні хореографи мають оволодіти такими компетентностями:

- наявність базових загальних знань, а саме: історії, теорії та практики хореографічного мистецтва, методики виконання та викладання різних видів хореографії (класичний, сучасний, народно-сценічний танець тощо);

- здатність до використання основ теорії та методології хореографії в інноваційній професійній діяльності, проектування та здійснення освітнього процесу хореографічного навчання з урахуванням соціокультурної ситуації та рівня розвитку хореографічних здібностей дитячого хореографічного колективу в системі освіти в реальному та віртуальному середовищі;

- обізнаність із сучасними напрямками хореографічного мистецтва, критичне ставлення до модних танцювальних течій;
- уміння створювати танцювальний репертуар різного рівня складності відповідно до соціальних та культурних потреб суспільства;
- здатність до саморозвитку на основі рефлексії власних результатів професійної діяльності, уміння використовувати освітньо-комунікаційні технології, знаходити та класифікувати інформацію з різних джерел (електронних, письмових, архівних та усних) згідно з поставленим завданням (Авраменко, 2018).

У своєму дисертаційному дослідженні Т. Сердюк акцентує на формуванні в майбутніх хореографів *художньо-естетичного досвіду*. На переконання дослідниці, художньо-естетичний досвід має свою неповторну структуру, складниками якої є когнітивний, аксіологічний та праксеологічний підходи в художньо-естетичній діяльності особистості. Унікальність структури зумовлює розроблення відповідного навчально-методичного забезпечення, заснованого на інноваційних формах навчання: почерговість методів мультимедійного навчання, синтетичної драматизації та опорно-методичних карт постановчої роботи (Сердюк, 2011).

У ході дослідження варто звернути увагу на такий складник компетентнісної парадигми вчителя хореографії, як *художньо-ментальний досвід*. У дослідженні О. Ребрової, художньо-ментальними процесами виступають формування художнього світогляду, художньої картини світу, художнього мислення, духовної сфери особистості вчителя, орієнтація на етнохудожній сегмент культури, виховання молоді на основі сформованих художніх цінностей, що охоплюють і відображають сформовані національні надбання, народні традиції та державницькі устрої, а також зумовлені емоційні та духовні сфери розвитку особистості (Реброва, 2013).

На думку О. Ребрової (Реброва, 2013), підвищенню якості освіти майбутніх хореографів сприяє саме художньо-ментальний досвід, оскільки він впливає на формування особистісної ментальності здобувача освіти. Визначальними для художньо-ментального досвіду хореографа є такі складники:

1) *творча самостійність* (здатність майбутнього вчителя хореографії до образного мислення, застосування набутих знань у нових мінливих умовах і ситуаціях, знаходження нестандартних розв'язань проблемних ситуацій, зміни ракурсу власної точки хору, бачення альтернатив рішень та дій тощо);

2) *виконавська та емоційно-образна мобільність* (швидкість реакції на явища художньо-образного та художньо-творчого характеру, самоконтроль емоційного стану);

3) *толерантність, емпатійність, духовність* (прагнення впливати на духовний світ інших, формувати естетичні смаки та вподобання шляхом споглядання та залучення до мистецтва).

Концептуальною основою набуття художньо-ментального досвіду стає підвищення якості фахової освіти від художньої грамотності через освіченість, компетентність, культуру, до фахової художньої ментальності.

У ході дослідження визначено типи художньої свідомості: міфологічний, релігійний, фольклорний, ціннісний, художньо-світоглядний, художньо-науковий, які слугують показниками художньої ментальності особистості майбутнього вчителя хореографії. Це також впливає на організацію освітнього процесу закладів освіти та факультетів, які займаються підготовкою вчителів танців. Змістові лінії професійного формування художньо-ментального досвіду майбутніх хореографів передбачають розуміння та оволодіння ними художніми цінностями минулого, уміння їх інтерпретувати на сучасний лад та проєктувати на майбутнє.

Під час підготовки майбутніх учителів хореографічних дисциплін варто звернути увагу на *художню ментальність* як показник хореографічного мистецтва, який є виразним під час художньої комунікації, сценічного рішення хореографічного задуму (усвідомлення, відтворення, імплементація), що в кінцевому результаті формує художньо-ментальний досвід особистості.

У ході дослідження уточнено зміст та способи формування *художньо-сценічної компетентності* як здатності хореографа до організації виконавчої, постановочної, репетиційної та сценічної діяльності, відтворення художнього образу танцю, постановки концертних номерів, авторських композицій і режисури. Художньо-сценічна компетентність передбачає володіння вчителем хореографії особистісними якостями танцівника, пластичністю, виразністю хореографічного задуму в танцювальній композиції.

Висновки

Отже, компетентнісну парадигму майбутнього вчителя хореографії в КНР становлять *знання* (психолого-педагогічні, мистецтвознавчі, основ педагогіки партнерства, художньо-естетичні, методики хореографічної роботи з дітьми тощо), *уміння* (застосовувати базові знання й уміння для формування ключових і предметних компетентностей учасників танцювального колективу; обирати форми і методи педагогічного керівництва; мислити хореографічними образами; розробляти авторські танцювальні композиції; бачити виконавські помилки в роботі цілого колективу; створювати малюнок танцювальної композиції; сценічно втілювати поставлений хореографічний твір; танцювально-лексичні вміння тощо), *навички* (організаторські, режисерсько-постановочні, командотворення, почуття ритму, виконавської та педагогічної імпровізації, індивідуального стилю діяльності, фантазії та винахідливості, володіння технікою виконання та

методикою постановки різних видів танців та навичками невербальної комунікації у процесі концертного виступу, художньої грамотності тощо), *особистісні якості* (моральні, естетичні, художні).

Література

1. Авраменко О.В. Сутність і зміст підготовки хореографів до професійної діяльності. *Теорія та методика навчання та виховання*: зб. наук. праць. Харків, 2018. Вип. 44. С. 4-16.

2. Башкір О.І. Інформатизація як вимога розвитку освіти КНР. *Науковий часопис національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова*. Серія 5. Педагогічні науки: реалії та перспективи. 2020. Випуск 72. Том 1. Київ : Видавничий дім «Гельветика». С.60-64. URL: <http://enpuir.npu.edu.ua/handle/123456789/29901>

3. Башкір О.І., Коваленко О.А. Виховний потенціал народно-сценічного танцю в закладах освіти Китайської народної республіки. *Професійна освіта: методологія, теорія та технології*. 2021. Випуск 14, С.90-108. DOI <https://doi.org/10.31470/2415-3729-2021-14-90-107>

4. Максименко А.І. Хореографічна освіта в Китаї: традиції та сучасність. *Актуальні питання мистецької освіти та виховання*. 2014, № 1-2 (3-4). С. 105-113

5. Пархоменко О. М. Формування балетмейстерських умінь майбутніх учителів хореографії в процесі фахової підготовки : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.04. Київ, 2016. 210 с.

6. Реброва О. Є. Теоретичне дослідження художньо-ментального досвіду в проекції педагогіки мистецтва : монографія. Київ: НПУ імені М. П. Драгоманова, 2013. 295с.

7. Сердюк Т.І. Художньо-естетична школа майбутніх учителів хореографії: формування досвіду : монографія. Донецьк : ЛАНДОН-XXI, 2011. 273 с.

8. Філімонова О. Актуальні проблеми професійної підготовки майбутніх хореографів. URL: <http://oldconf.neasmo.org.ua/node/1538>
9. Чжан Гомінь. Художньо-ментальний досвід у компетентнісній парадигмі майбутнього вчителя хореографії. *Інноваційна педагогіка*. 2019. Вип. 16. Т.2. С.43-46. DOI: <https://doi.org/10.32843/2663-6085-2019-16-2-8>
10. Цяньцянь Лю. Сформованість художньої грамотності в майбутніх учителів музики та хореографії. 2009. URL: https://scienceandeducation.pdpu.edu.ua/doc/2009/7_2009/40.pdf
11. Snoek M., Dengerink J., Wit B. Reframing the teacher profession as a dynamic multifaceted profession: A wider perspective on teacher quality and teacher competence frameworks. 2019. DOI: 10.1111/ejed.12350
12. The Department of Ballroom Dance / Beijing Dance Academy: official sight. URL: <https://en.bda.edu.cn/schoolsdepartments/10408.htm>

Башкір О.І., Жукова О.А., Бі Юнь

Компетентнісна парадигма майбутнього вчителя хореографії: досвід КНР

Анотація

Питання професійної підготовки майбутніх учителів хореографічних дисциплін завжди викликали інтерес дослідників. У низці історико-педагогічних, експериментальних досліджень висвітлюються питання підготовки, формування готовності фахівців з хореографії. Однак значного попиту серед учених набувають компаративні дослідження, де порівняння та зіставлення досвіду провідних країн світу з підготовки того чи того фаху є прогресивним та сприяє адаптації кращих зразків практики в роботу ЗВО.

Підготовка майбутніх учителів хореографії в Китайській народній республіці викликає інтерес з точки зору традицій, які

впродовж сторіч накопичувалися в цій країні. На підставі вивчення літератури авторами статті визначено, що підготовка майбутніх учителів хореографії до професійної діяльності становить собою інтегральне, цілісне утворення особистості фахівця, яке включає в себе готовність до здійснення професійної діяльності на основі спеціальних хореографічних *знань* (історія, теорія та практика хореографічного мистецтва, методика виконання та викладання різних видів хореографії (класичний, сучасний, народно-сценічний танець тощо), сучасні напрями хореографічного мистецтва); *умінь* (балетмейстерські вміння, уміння використовувати основи теорії та методології хореографії в інноваційній професійній діяльності, імпровізувати, проєктувати і здійснювати освітній процес хореографічного навчання з урахуванням соціокультурної ситуації та рівня розвитку хореографічних здібностей дитячого хореографічного колективу в системі освіти в реальному та віртуальному середовищі, критично ставитися до модних танцювальних течій, створювати танцювальний репертуар різного рівня складності відповідно до соціальних та культурних потреб суспільства); *навичок* (художньо-творчі, художньо-естетичні, художньо-ментальні, художня грамотність, командотворення, саморозвиток на основі рефлексії результатів своєї професійної діяльності, здатність користуватися освітньо-комунікаційними технологіями, знаходити та використовувати інформацію з різних джерел (електронних, письмових, архівних та усних); *професійно-особистісних якостей* (творча самостійність, виконавська та емоційно-образна мобільність, сценічна імпровізація, толерантність, емпатійність, духовність тощо).

Визначено, що, крім означених угорі знань, умінь, навичок та якостей, компетентнісну парадигму майбутнього вчителя хореографії становлять культурна, крос-культурна, мистецька, професійно-художня та художньо-сценічна компетентності.

Ключові слова: компетентність, підготовка, учитель, хореографі, КНР.